

MINEA
BLOMQVIST
RAKKAUSTARINA

TEEMU TYRY

TAMMI

MINEA
BLOMQVIST
RAKKAUSTARINA

TEEMU TYRY

TAMMI

HELSINKI

Ensimmäinen painos

Kuvat: Minea Blomqvistin kotialbumi, ellei toisin sanota.

© Teemu Tyry ja Tammi 2025

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

Lönnotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

ISBN 978-952-04-6668-8

Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuusasioihin liittyvät tiedustelut:

tuotevastuu@tammi.fi

SISÄLLYS

Golfartisti vailla vertaa.....	7
Minnin alkusanat.....	11
1. Kaikkien aikojen paras golfkierros.....	13
2. Ämmänsaaresta Espooseen.....	18
3. Minni päättää sängyn paikan.....	27
4. Kökkeli on henkinen koti.....	32
5. Espoon kauniit ja rohkeat.....	41
6. Ville Kallialan oppiin.....	54
7. Paita ja peppu.....	64
8. Roope astuu Minnin elämään.....	71
9. Maailman paras puttaaja.....	80
10. Hjallis Harkimo manageriksi.....	83
11. Pia ja Lynn – Rakastu jokaiseen lyöntiin.....	87
12. Etelä-Afrikan tähti.....	99
13. Median lempilapsi.....	103
14. Supertähdille kyytiä British Openissa.....	112
15. Annika Sörenstam vs. Minea Blomqvist.....	129
16. Finnair Masters – Naisgolfin näyteikkuna.....	149
17. Tunteiden ääri-laidoilla – Helen Alfredsson.....	184
18. Timo Rauhalan johdolla omia rajoja rikkomaan.....	195
19. Tähten roolissa LPGA:lla.....	203

20. Hengitys salpautuu	220
21. Elmeri ilmoittaa tulostaan	228
22. Unelmien häät	246
23. Arkea ja juhlaa Orlandossa.....	267
24. Teemu Selänteen leirikoulu	277
25. Uuteen nousuun.....	283
26. Valmentajana kasvaminen jatkuu.....	294
27. Vaimo, koutsi ja caddie	303
28. Junioreissa on tulevaisuus.....	305
Kiitokset.....	313
Läsnäolon taito	319
Harjoittelun taito	323
Tilastot	329

GOLFARTISTI VAILLA VERTAA

Golfin harrastajat ja lajia seuraavat saivat pitkän odotuksen jälkeen 2000-luvulla ilonaiheita Mikko Ilosen ja Minea Blomqvistin ponnahtettua menestyjiksi amatöörien kansainvälisissä kisoissa, pian myös osallistujiksi lajin major-kilpailussa sekä voittajiksi ammattilaisten pääkiertueilla Euroopassa.

Ilosen ykköstitila The Amateur Championshipissa avasi hänelle portit The Openiin ja Tiger Woodsin pelikaveriksi Augusta Nationaliin, The Mastersiin. Ensimmäistä European Tourin voittoaan Ilonen sai kuitenkin odottaa alkutalveen 2007.

Minea ”Minni” Blomqvist haki amatöörinä kokemusta ja voittoja Ruotsista ja valtasi kahdesti peräkkäin paikan juniorien Solheim Cupiin Euroopan-joukkueessa.

Sensaatioksi Suomessa, Euroopassa ja ympäri maailman Minni nousi 19-vuotiaana kaudella 2004 tehtyään Women’s British Openissa majorien kaikkien aikojen parhaan tuloksen 62,-10. Par-luvun alituksen osalta Minni pitää edelleen ennätystä nimissään, naiset sekä miehet huomioiden.

Minni ei jäänyt yhden kilpailun ihmeeksi, vaan neljä ykköstitilaa tuottaneen kauden päätteeksi hänet valittiin Ladies European Tourin kauden tulokkaaksi ja Suomessa vuoden nuoreksi urheilijaksi.

Kotimainen media ja suuri yleisö saivat Minnistä uuden lempilapsen, ilmiön, jonka arvo golfin PR-henkilönä oli vuosikausia todella merkittävä. Minnin nimi, kasvot ja henkilötarina tulivat tutuiksi suurimmalle osalle myös niistä ihmisistä, jotka olivat aiemmin viitanneet golfille kintaalla.

”Rakastuin golfiin. Päätin jo 13-vuotiaana, että minusta tulee yksi maailman parhaista golfaajista”, Minni julisti.

Sekä Minnin golfura että yksityiselämä ovat olleet varsin värikkäitä. Mottona on lapsuudesta asti ollut täysillä eläminen ja usein tunteen pohjalta tehdyt ratkaisut merkittävässikin elämän käännekohdissa. Minni on itkettänyt, naurattanut ja viihdyttänyt golfin ystäviä ympäri maailman tavalla, joka nostaa hänet golfartistien kärkeen.

Olen työni puolesta saanut seurata varsin läheltä Minea Blomqvistin uraa 25 vuoden ajan. Ennen yhteisen kirja-projektimme käynnistymistä kuvittelin tietäväni hänestä lähes kaiken oleellisen. Kuinka väärässä olinkaan.

Minnin elämän ensimmäiset 40 vuotta ovat olleet poikkeuksellisen tapahtumarikkaita. Lukuisat tapaamisistamme ovat päättyneet toteamukseeni: ”Minni, olet päättäväsyytesi ja rohkeiden valintojesi kautta rakentanut itsellesi upean elämän ja samalla tuottanut valtavalta määrältä ihmisiä elämyksiä, iloa sekä myötälämisen riemua.”

Rakkaustarina valikoitui kirjan luonnolliseksi nimeksi Minea Blomqvistin omien elämänarvojen kautta.

Lämpimät kiitokset Minnille upeasta yhteisestä projektista, joka imaisi täysillä mukaansa ja antoi runsaasti näkökulmia siihen, millaisessa ristiaallokossa maailman huipulle pyrkivä nuori eri vaiheissa uraansa purjehtii.

Iso kumarrus mentorilleni Jari Jokiselle sekä Eetu Kauppiselle, joka kustannusyhtiö Tammen puolesta kantoi

suurimman vastuun kirjaprojektin mahdollistamisesta ja toteutuksesta.

Tunnustuksen ja sydämellisen kiitoksen ansaitsevat myös ne useat kymmenet henkilöt, jotka antoivat haastattelujen kautta aikaansa Minnin elämäkerran toteuttamiseksi.

Antoisia lukuhetkiä

Teemu Tyry

MINNIN ALKUSANAT

Aurinko nousee, luonto heräilee, on hiljaista. Lämmittelen kehoni tuttuun tapaan. Otan mailan bägistä, asetan pallon makaamaan hyvin nurmen päälle ja otan päivän ensimmäisen lyönnin. Uusi päivä, kirjoittamaton tarina.

Golfissa lyöt ihan jokaisen lyönnin itse. Pelaat kenttää ja päivän säätä vastaan. Siksi se on raadollisen rehellinen peli. Tuloksen kannat joko suoraselkäisenä tai selitellen. Golfin todellinen olemus perustuu rehellisyyteen ja rohkeuteen.

Harjoitammeko itseämme kiperiin tilanteisiin ja pelin ratkaisuhetkiin? Harjoittelemmeko riittävän laadukkaasti, ja riittääkö osaamisemme? Ruokimmeko epävarmuutta vai kasvatammeko rohkeutta lyödä lyöntejä, joita peli vaatii huipputasolla? Keitä olemme ihmisinä, mitä haluamme golf-uralta saavuttaa ja miten haluamme peliä pelata?

Golf vei sydämeni 11-vuotiaana. Se on antanut paljon mukaan lukien sen kaikkein rakkaimman, yhteisen jaetun matkan mieheni Roope Kakon kanssa. Uskon vahvasti, että unelmat ovat omissa käsissämme. Sisin ohjaa aina oikeaan suuntaan, jos sitä kuuntelee. Se löytää luotettavat ihmiset ympärille.

Elämä taas on onnenkauppaa. Mitään täällä maan päällä ei ole luvattu. Urheilija ei koskaan menesty yksin. Golfin

tähdet olivat omalla kohdallani oikeissa asennoissa. Sain hienon perheen, loistavat valmentajat ja tärkeät yhteistyökumppanit matkalleni mukaan.

Toivon omalla tarinallani innostavani kirjani lukijoita pelaamaan sekä golfia että elämän peliä rohkeammin.

Minni

1.

KAIKKIEN AIKOJEN PARAS GOLFKIERROS

British Open, 31. heinäkuuta 2004
Sunningdale Golf Club, Berkshire, Englanti

Tästä tulee hyvä kierros. Nostatan tunnelmaa hymy huulillani caddienä toimivalle valmentajalleni Ville Kallialalle poistuessamme British Openissa kolmannen kierroksen avausreiän viheriöltä.

Olen saanut täydellisen startin kierrokselle. Löin parviitosella avauksen jälkeen puuseiskalla pallon viheriölle, reilun kuuden metrin päähän reiästä. Putti sisään, yhteensä kolme lyöntiä. Eagle, kaksi alle parin.

Mennään hetkeksi ajassa taaksepäin. Tulokaskauteni Ladies European Tourilla (LET) 2004 oli käynnistynyt satumaisen hyvin. Olin voittanut ensimmäisenä suomalaisena pääkiertueen kilpailun Unkarissa vain kymmenen päivää ennen British Openin käynnistymistä. Keväällä ykköstitoija oli kertynyt neljästä Etelä-Afrikan Tourin kisasta kaksi. LET:n avauksessani Teneriffalla sijoitus oli upeasti neljäs johdettuaani ennen viimeistä kierrosta.

Golfin suurimpiin kisoihin, majoreihin, lukeutuvassa British Openissa olen ensikertalainen. Kisaa edeltävissä haastatteluissa

olen kertonut tavoittelevani kärkisijoja. Ensimmäisen päivän tuloksella (66, -6) olenkin sensaatiomaisesti kolmantena. Golfissa tulosvire ja pelaajan mieliala kulkevat usein ennalta arvaamattomilla tavoilla. Kisan edetessä saan tästä kivuliaan muistutuksen sekä häkellyttävän ilonaiheen.

Toiselle kierrokselle lähdemme avauskierroksen onnistumisen rohkaisemina hakemaan lisää menestystä. Päivästä muodostuu kuitenkin tuskien taival. Avaukset karkailevat karheikon puolelle, ja lähestymiset jäävät kauas reiästä. Peliäni vahvin osa-alue, putti, ei kannu. Pientä lipsumista kaikilla osa-alueilla, ja joudun epäonnistumisten kierteeseen. Bogit jyrivät itseluottamusta, ja rentouden ja positiivisten mielikuvien tilalle tulee puristusta mailasta – paineita korvien väliin. Lopputulos (78, +6) on yksi päivän heikoimmista. Kortin jätettyäni tunteet nousevat pintaan ja kyyneleet valuvat poskia pitkin moneen otteeseen.

Olen pilannut omalta osaltani koko kisan. Pelko siitä, että putoaisin kahdelta viimeiseltä kierrokselta, on todellinen. Mietin, miten viikonlopuksi Lontooseen yksityiskoneella tulossa oleva managerini Hjallis Harkimo mahdolliseen karsiutumiseeni suhtautuisi. Ville rauhoittelee ja pitää tunnelman positiivisena iltapäivän pitkinä tunteina, jolloin odotamme lopullisen sijoitukseni selviämistä. Olen pakahtua onnesta, kun pelipaikka viikonlopun kierroksille varmistuu. Yksikin lyönti lisää, ja olisin ollut ulkona.

Lauantaina lähtöajat ovat käänteisessä paremmuusjärjestyksessä. Kauimpana kärjestä olleena pääsen kentälle ensimmäisten joukossa kello 8. Edellisen päivän heikon esityksen ja pettymyksen tunteen olen ravistanut harteiltani. Startti on eaglen myötä loistava. Pysin lataamaan onnistumisesta itseeni kaiken ilmassa väreilevän positiivisen energian. Lyön palloa

edellispäivää paremmin myös seuraavilla väylillä. Viheriöillä ja niiden ympäristössä pääsen hyvin omaan kuplaani. Siihen keskittyneisyyden tilaan, ”zoneen”, jossa näen chippien ja puttien linjat selvinä pallolle asettuessani. Kentän neljännellä ja viidennellä upotan pitkät birdieputit.

Ilotulitukseni näyttävien vaihe on vasta edessä. Yhdeksännellä reiällä (par -4) hieno drive lennättää pallon viheriölle ja teen kahden putin birdien. Seuraavalla (par -5) chippi uppoaa reikään 18 metrin matkalta. Korttiin kirjataan päivän toinen eagle. Olen kymmenen reikää pelattuani seitsemän alle parin ja aamun pelaajista ylivoimaisesti kuumin.

Tuuletuksenani ovat vielä hillittyjä, mutta askeleeni viheriöltä poistuessani innostuksen takia aavistuksen normaalia ripeämpiä. ”Yleisöä on tullut ryhmämme perään melkoisesti lisää”, tokaisee Ville rauhalliseen tapaansa pian toisen eaglen tehtyäni. En voi olla huomaamatta myöskään lukuisia kuvaajia ja TV-tuotantoryhmää, joka siirtyy seuraamaan peliäni.

Lapsuudestani asti olen kokenut esiintymisen ja huomion keskipisteenä olemisen mieluisana. Yleisöstä ja läheisten läsnäolosta saan voimaa. Sunningdalessa kolmannen kierroksen toisella puoliskolla kannustusjoukoissa yleisömassan keskellä ovat vanhempieni ja sisarusteni lisäksi lentokentältä paikalle kiirehtinyt Hjallis Harkimo, Heikki Kyöstilä ja tiedottajani Jukka Suomela. Otteeni herpaantuu kierroksen toisella puoliskolla vain yhdessä pitkässä rautalyönnissä. Siitäkin selviän pienen onnen avulla hyvällä lähipelillä.

Tunnen olevani hyvin oman pelini päällä ja janoan uusia onnistumisia.

Loppuhuipennuksesta muodostuukin komea. Teen birdiet viheriöille 14 ja 16. Liekki sisälläni palaa täysillä. Yleisön suosionosoituksiin ja kannustushuutoihin tulee lisää desibelejä.

Osa katsojista ymmärtää, että heidän edessään olevalla nuorella tytöllä on mahdollisuus tehdä lajin historiaa.

Villen rauhallinen olemus on merkittävä tasapainottava tekijä yhtälössä. Kehonkieli ja ilmeet pysyvät samoina läpi kierroksen. Hän on minulle henkinen tuki, kivijalka, pelini takuumies.

Viimeisen väylän tapahtumat jäävät mieleeni ikuisiksi ajoiksi. Avaus par-nelosella draiverilla keskelle väylää. Lähestyminen lyhyellä raudalla suuntautuu toivotusta linjasta toistakymmentä metriä vasemmalle. Birdieputtiin jää matkaa 18 metriä. Sen linja on hankala, kallistusta molempiin suuntiin.

Valmistautuessani saan erinomaisen tuntuman linjan lisäksi putin vauhtiin. Mailan ja vartalon huolellinen linjaaminen, yksi harjoitusvingi, uloshengitys, posket veltoiksi jännityksen välttämiseksi. Osuma on puhdas, pallo lähtee juuri siihen linjaan, jota tavoittelin.

Hyvältä näyttää, toimii, toimii. Pallo uppoaa reikään! Hyppään ilmaan, tuuletan vahvasti. Huutoni huuhtoutuu yleisön hurrausten ja taputusmyrskyn alle. Halaan Villeä ja pelikaveriani Raquel Carriedoa.

Kierrostuloksekseni on 62 lyöntiä, kymmenen lyöntiä alle parin! Kaksi eaglea, kuusi birdietä, kymmenen paria. Viisi birdieputeista on uponnut yli kuuden metrin matkalta. Kentän ensimmäisellä ja viimeisellä viheriöllä pallo on löytänyt kohteensa 18 metrin päästä. Lähipeli ratkaisee. Pää on kestänyt paineen!

”Hyvä kierros”, kuuluu kierroksen jälkeen Villen ensimmäinen, lähes sarkastinen summaus saavutuksestamme. Golfissa tapahtuu jokaisen kilpailun ja kierroksen aikana hurja määrä ennalta arvaamattomia käännteitä. Edellisen päivän onnettoman kierroksen jälkeen olin itkenyt tuskaani

Villen olkaa vasten. Kolmannella kierroksella tulokseni on 16 lyöntiä parempi.

Mediatilaisuudessa saan kuulla, että tulokseni on kaikki miesten ja naisten major-kilpailut huomioiden lajin historian alhaisin lyöntimäärän osalta (62), samoin myös vertailussa par-lukuun (-10).

Utinen ensimmäistä majoriaan pelaavan 19-vuotiaan suomalaisen haamutuloksesta on valtava sensaatio ympäri maailman. Kansainvälisen median höykytyksestä ja haastateluista selvittyäni pääsen jakamaan tuntemuksia vanhempieni, sisarusteni Janninan ja Janin sekä managerini Hjalliksen kanssa.

Siitä, kun aloitin golfin Espoon Golfseuran junioriryhmässä, on kulunut kymmenen vuotta ja kaksi kuukautta. Päällimmäinen tuntemukseni Sunningdalessa on syvä kiitollisuus siitä, että olen syntynyt perheeseen, joka on yhdessä tiimini kanssa tukenut ja kannustanut minua kaikissa golfurani käännteissä.

Urakkamme on kuitenkin vielä kesken. Nousen ennen finaalipäivää British Openissa seitsemänneksi. Sunnuntaina minulla on kaikki mahdollisuudet jopa kisan voittoon, sillä eroa kärkeen on vain neljä lyöntiä.

Kirittäjäkseni saan finaalipäivänä kotimaassaan pelanneen lajilegendan Laura Daviesin. Yleisömeri ryhmämme kannoilla tulee olemaan melkoisen suuri.

Maanantaina ohjelmassani olisi kotikentälläni Kullossa järjestettävässä historiallisessa näytösottelussa Annika Sörenstamin kohtaaminen. Suuren idolini, joka on valittu samana vuonna maailman parhaaksi naisurheilijaksi. Elän keskellä unelmaa, jonka olin juniorivuosina itselleni luonut. Nautin jokaisesta hetkestä.

2.

ÄMMÄNSAARESTA ESPOOSEEN

Sattumalla on itse kunkin elämäntaipaleella valtava merkitys. Risteyksiä ja valintoja tulee eteen joka päivä. Olen oppinut muistuttamaan itseäni siitä, kuinka kiitollinen saan olla, että synnyin tähän perheeseen.

Vanhempieni Seppo ja Kirsti Blomqvistin kohtaaminen espoolaisessa discossa – rakkaustarinan alku syksyllä 1981 – oli onnellisten sattumien summa.

Espoon Tapiolaan vaippaikäisenä vanhempiensa ja sisarustensa kanssa Helsingin Kalliosta muuttanut isäni hengitti juniori- ja nuoruusvuosiensa ajan urheilun, lähinnä jääkiekon ja jalkapallon kautta. Hänen ykköslajikseen nousi vanhempien veljiensä Arin ja Timon tavoin jääkiekko, jota isänsä, vaarini Paul Blomqvist, pelasi Karhu-Kissojen pääsarjajoukkueessa jo 1950-luvulla.

Pojista keskimäinen, Timo ”Jönni” Blomqvist teki jo 17-vuotiaana häikäisevän nousun suomalaisten urheilusankarien joukkoon. Hän oli keväällä 1978 voittamassa 18-vuotiaiden EM-kultaa Suomen kukistettua Nordenskiöldinkadun jäähallissa Neuvostoliiton punakoneen jatkoajalla. Jari Kurrin tekemään ratkaisevaan maaliin hän antoi ratkaisevan syötön. Timo Blomqvist oli mestaruuden jälkeen merkitty nuorukainen myös NHL-seurojen papereissa. Hänen

huippuhetkensä oli valinta Leijonien kapteeniksi Calgaryn olympialaisissa. Joukkue saavutti tuolloin kauan kaivatun ensimmäisen aikuisten arvokisamitalin, hopean.

Syksyllä 1981 isäni Seppo suoritti varusmiespalvelustaan urheilujoukoissa. Läpimurto oli vielä tekemättä. Jokerien A-junioreissa kunnostautunut 18-vuotias havitteli paikkaa liigajoukkueesta. Ennen sarjojen käynnistymistä hän antoi harjoitusottelussa neuvostoliittolaista joukkuetta vastaan näyttöjä.

Peli päättyi isän osalta tyrmätyksi tulemiseen. Veli venäläinen tarjosi poikittaista mailaa suoraan suuhun. Törmäyksen jälkeen kasvot olivat kuin katutappeluun osallistuneella kovanaamalla. Isä lähti rujosta ulkonäöstään huolimatta myöhemmin illalla tuulettumaan kaveriensä kanssa 18 vuotta täytäneiden suosimaan discoravintolaan Täffälle (TF, Teknologiföreningen) Otaniemeen.

Äitini Kirsti (os. Kempainen) oli kulkenut pitkin erittäin vaiherikasta ja kivikkoistakin polkua pääkaupunkiseudulle. Hän oli syntynyt kahdeksanlapsiseen perheeseen kuopuksena Kainuussa, Ämmänsaaren kauniissa järvimaisemissa Suomusalmella. Äitini isä pyöritti kuljetusalan yritystään, kuorma-autoja sekä taksia. Leipä oli tiukassa. Äitini äidin aika meni lasten kasvattamiseen ja huushollin hoitoon. Perheenpään alkoholiongelmat vaikeuttivat taloudellista tilannetta.

Kirstin ollessa 8-vuotias isovanhempani kokivat kituuttelun Kainuussa liian raskaaksi. Vaihtoehtoiksi paremman elintason tavoitteluun valikoituivat Australia ja Ruotsi. Kymmenhenkinen perhe matkasi vuonna 1970 työn perässä länsinaapuriiin.

Uusi koti löytyi reilun sadan kilometrin päässä Tukholmasta, Katrineholmin naapurustosta, Hälleforsnäsistä. Perheen

odotukset asuinolojen, ympäristön ja töiden osalta olivat huomattavasti korkeammalla kuin mitä hiipuvan ruukki-toiminnan varaan rakentunut, vajaan 3 000 asukkaan kylä-yhteisö kykeni tarjoamaan. Matka jatkui jo vuoden kuluttua toiseen pikkukaupunkiin, Fleniin. Tämäkin visiitti jäi vain kolmen vuoden mittaiseksi. Kolmas muutto Tukholman kupeeseen Södertäljen teollisuuskaupunkiin osoittautui onnistuneeksi.

Siellä liiketoimintaansa nopeasti kasvattaneet yritykset, etenkin Scania ja Astra, työllistivät tuhansia ulkomaalaisia. Suurimman ryhmän heistä muodostivat suomalaiset. Kemp-paisen perheen vanhemmille ja aikuisikää lähestyville lapsil-le löytyi kaupungista työpaikat, nuoremmille ruotsinkieliset koulut.

Kirsti suoritti Ruotsissa peruskoulun lisäksi talouskoulun. Hän sopeutui hyvin paikalliseen elämäntapaan ja lunasti kovalla harjoittelulla pelipaikan paikallisessa jalkapallo-joukkueessa. Kempaisen perheen kahdeksasta lapsesta viisi asuu edelleen Ruotsissa. Kirsti kuitenkin suuntasi Helsin-kiin muuttaneen vanhimman siskonsa lapsenhoitajaksi 16-vuotiaana.

Ahkera ja sosiaalinen ”Kiti” viihtyi odotettua paremmin pääkaupunkiseudulla. Sisarensa kehotuksesta hän aloitti opinnot iltalukiassa ja löysi Kontulan Urheilijoista (KontU) yhteisön, jossa hän jatkoi jalkapallon pelaamista. Lapsen-hoitopestin päätyttyä hän sai kokopäiväisen työn ja asunnon talonmiehenä Kontulassa. Suunnitteilla ollut Ruotsiin palaa-minen jäi.

INSPIROIVA KERTOMUS GOLFIN SUOMALAISESTA SUPERTÄHDESTÄ

Minea Blomqvist hätkähdytti tulokaskaudellaan 2004 British Openissa pelaamalla major-turnausten kierrostulosten kaikkien aikojen ennätyksen, 62 lyöntiä (-10). Hänestä tuli nopeasti golfmaailman tähti, joka voitti puolelleen niin fanien, median kuin kisajärjestäjien arvostuksen.

Minnin ura sai kuitenkin dramaattisen käänteen, kun golfissa ja siviilielämässä tuli vastaan yllättäviä haasteita, jotka pudottivat hänet pitkäksi aikaa syvään kuoppaan. Sisukas suomalainen nousi asenteensa ja kovan työnteon ansiosta takaisin kentille ja loi edelleen jatkuvan uran golfin parissa.

Minea Blomqvist-Kakko kertoo kirjassa avoimesti urastaan sekä valinnoista ja uhrauksista, jotka hän teki matkalla kohti tähteyttä. Minni avaa myös harjoitusmenetelmiään ja paljastaa, mitä kaikkea golfammattilaisuus vaatii.

www.tammi.fi

99.1

ISBN 978-952-04-6668-8